

Ivan Štubňa: Američania sa podieľali na zavraždení srbského premiéra Zorana Đinđića

- CZ24 News | 13. srpna 2022

SRBSKO: „Oprášime“ jeden z prípadov násilného odstraňovania politikov Američanmi. Ak politici niektorých štátov neprijmú rozkazy a stoja v ceste americkej imperiálnej politiky sú bez milosti zavraždení. Je predpoklad, že takýto scenár sa môže naplniť aj na Ukrajine, ale i na Slovensku.

“Ak nebudeme úspešní v politike, jediný dôvod sme my sami”, bol jeden z výrokov Đinđića.

Zoran Đinđić sa narodil 1. augusta 1952 v Bosanskom Šamci (BaH). V roku 1974 absolvoval Filozofickú fakultu v Belehrade. Od roku 1977 do roku 1989 pôsobil v Nemecku na viacerých univerzitách a vysokých školách. Po návrate do vtedajšej Juhoslávie bol jedným zo zakladateľov Demokratickej strany. Jej predsedom sa stal v roku 1993. Až do roku 1995 udržiaval úzke kontakty s Radovanom Karadžičom v Bosne. V čase agresie zločineckého paktu NATO v Juhoslávii v roku 1999 z obáv o svoju bezpečnosť sa uchýlil do Čiernej Hory.

S vtedajším prezidentom Vojislavom Koštunicom si veľmi nerozumel. Koštunicovi sa veľmi nepáčil Đinđićov nápad násilím potlačiť albánskych rebelov na juhu Srbska.

Zoran Đinđić patril medzi hlavných iniciátorov demonštrácií proti Miloševićovi, bol primátorom Belehradu (1997). Premiérom sa stal po voľbách 25. januára 2001.

(Pozn: Milošević bol neskôr v Haagu otrávený. Súd mu nemohol nič dokázať a jeho prepustenie neprichádzalo do úvahy. USA by to chápali ako svoju porážku...)

Đinđić viackrát čelil niekoľkým neúspešným pokusom o vraždu. Posledný neúspešný atentát pred vraždou bol realizovaný ráno 21. februára 2003, kedy sa Dejan Milenković Bagzi, člen tzv. zemenského mafiánskeho klanu, pokúšal zastaviť jeho auto, nákladným autom s rakúskou poznávacou značkou a falošnými dokladmi. Neďaleko v zálohe už bola pripravená štvorica atentátnikov zo strelnými zbraňami, ktorá mala za úlohu uskutočniť atentát. Vďaka ochranke Đinđić prežil bez vážnejších následkov...

Zavraždený bol 12. marca 2003 pred vchodom do budovy vlády dvomi strelami a snajperom, ktoré mu spôsobili ťažké zranenia, na následky ktorých v nemocnici zomrel.

Ako si Đinđić podpísal „rozsudok“ trestu smrti...

Po tom ako sa Đinđić ujal moci, mal možnosť sa stretnúť s vrcholovými mafiánskymi štruktúrami v Srbsku. Bolo pre neho obrovským prekvapením kto všetko uviazol v týchto sieťach vrátane politikov, niektorých členov vlády a bezpečnostných zložiek Srbska. Ešte väčším prekvapením však pre neho bolo to, že títo ľudia boli prepojení na západné špiónážne služby pôsobiace na Balkáne, hlavne na CIA a MI6.

Đinđićovi pomohol k moci Západ. Mal skúsenosti so špiónážnymi službami počas svojho pôsobenia v Nemecku. Problémy nastali v okamihu, keď sa Đinđić rozhodol, že sa bude riadiť svojou predstavou

ako by mala srbská politika vyzeráť. Bol predtým neraz varovaný. Jeho úloha spočívala v tom, aby plnil príkazy iných. Akonáhle sa ich príkazom vzpriečil, tak ho odstránili z cesty. Đinđić bol proti odštiepeniu Kosova od Srbska, čo bol od začiatku cieľ USA po bombardovaní Juhoslávie agresorom NATO.

Ako roky plynuli, začali sa aj roztápať lavy okolo motivácie a objednávateľov vraždy. Kým sa spočiatku tvrdilo, že vražda nemala politické pozadie, dnes s istotou môžeme potvrdiť, že to bola politická vražda, ktorej plánovači, objednávateľia doteraz neboli potrestaní a pravdepodobne ani nebudú.

Zoran Đinđić bol zavraždený lebo sa sprotivil plánom Západu organizovanými tajnými službami. V tomto prípade CIA a MI6 (americká a anglická tajná služba).

Na začiatok treba spomenúť nasledovné udalosti:

Zatkutie amerického špióna s diplomatickým pasom Davida Neighbora v moteli "Šarić" sa uskutočnilo 14. marca 2002 spolu so srbským generálom Momčilom Perišićom, bývalým vojenským náčelníkom generálneho štábu a podpredsedom vlády Zorana Đinđića pre bezpečnosť. Perišić mal údajne Neighborovi odovzdať na schôdzke tajné dokumenty. Đinđić vtedy ostro kritizoval bezpečnostné zložky, ktoré Perišićove aktivity sledovali viac ako päť mesiacov, ale neinformovalo o tom vládu. Perišić bol po dvoch dňoch prepustený na slobodu, vzdal sa svojich funkcií a bol vyšetrovaný na slobode. Neighbor bol z diplomatického postu prvého tajomníka americkej ambasády v Belehrade stiahnutý a vrátil sa vďaka imunite do USA.

Vyšetrovanie bolo prerušené v roku 2005, kedy bol Perišić obvinený z vojnových zločinov a bol na súde v Haagu. Bol dočasne prepustený na slobodu do dátumu konania súdu. Súd sa konal v roku 2008 a za vojnové zločiny mu hrozilo 27 rokov väzenia. Vzhľadom k tomu, že obvinenia mu neboli dokázané bol v roku 2013 zbavený všetkých obvinení z vojnových zločinov.

V Srbsku bol však v roku 2014 obnovený súd voči nemu za údajné odovzdanie tajných materiálov americkému špiónovi s diplomatickým pasom Neighborovi. Perišić sa bránil tým, že komunikoval s Neighborom z titulu svojej funkcie a že dokumenty, ktoré mu odovzdal nemali tajný charakter. Skoro po devätnástich rokoch od osudového stretnutia so špiónom Neighborom bol Perišić vo februári 2021 odsúdený na tri roky pre špionáž v prospech USA. Trest nie je vysoký, súd prihliadol k tomu, že Perišićovi sa pred súdom v Haagu podarilo prispieť k vyvráteniu obvinení Srbska z vojnových zločinov. Súd sa týmto nekončí pretože advokáti Perišića oznámili, že sa proti rozsudku odvolajú.

Ťažko povedať, či existujú skutočné dôkazy usvedčujúce Momčila Perišića zo špionáže v prospech USA. Domnievam sa skôr že nie. Bývalá Juhoslávia i terajšie Srbsko prešlo neskutočnými turbulentnými udalosťami za posledných tridsať rokov. Nemusíme si nič navrávať o čistote súdov a ich vnímaním spravodlivosti, ohýbania dôkazov, korupcie a pod. Poznáme to nakoniec aj z domáceho prostredia. Ale Momčilo Perišić a ďalší velitelia srbskej armády počas agresie NATO aj so srbskou armádou de facto zosmiešnili agresorov NATO účinnou obranou vlasti, a preto je celkom možné, že sa stali neskôr obeťami komplotu Západu a zapredaneckých srbských politikov. Viacero srbských generálov bolo v Haagu odsúdených neprávom a dodnes sedia vo väzení. Haagsky súd je riadený USA z pozadia a kryje americké zločiny na Balkáne.

Perišić vedel, že sa stretáva s americkým špiónom a nie s človekom, ktorý vykonáva riadnu diplomatickú činnosť. Je celkom možné, že obaja hrali vysokú hru. Perišić chcel možno ako Đinđićov človek, získať od Neighbora informácie o tom ako si USA predstavujú vzťahy s Juhosláviou a prezentovať sa nimi pred svojim straníckym šéfom. Dokumenty, ktoré mu odovzdal vôbec nemuseli

byť tajné. Neighbor chcel možno zaverbovať Perišića a prijatím dokumentov si chcel pripraviť na tento účel pôdu. Nerátali s tým, že srbská tajná služba a polícia, ktorá bola vždy na vysokej profesionálnej úrovni o ich kontaktoch vedela a sledovala ich aktivity. Ak to tak bolo, Perišić urobil chybu, že o svojich plánoch s Neighborom neinformoval políciu. Vznikol tak politický a bezpečnostný konflikt medzi účastníkmi tohto súboja. Okrem toho, ak by Perišić vedel citlivé informácie o svojom protivníkovi, tak by už nežil. CIA ani MI6 po svojich akciách v prípade tzv. prevalenia sa, nenecháva živých svedkov.

Prichádza popravčia čata zo Západu:

Deň pred vraždou Zorana Đinđića, 11. marca 2003 na belehradskom letisku pristálo lietadlo s 19 cestujúcimi. Príkaz znel: Nikto z nich nesmie byť legitimovaný! Rovno z letiska odišli na neznáme miesto autami s diplomatickými značkami. Z okruhu riadenia srbských spravodajcov prenikla neskôr informácia, že medzi nimi bol plavý Angličan, snajperista menom Hil. Bol to jeden z troch strelcov, ktorí strieľali na Đinđića.

Neskôr tiež vysvitlo, že likvidačné komando sa zdržiavalo v budove oproti ulice Admirála Geprata, v budove súdu a oproti budove vlády Srbska. Operácia bola zaistovaná únikovou cestou autami v blízkosti budov, z ktorých sa strieľalo. Ihneď po atentáte všetci opustili svoje miesta a Srbsko. Podarilo sa im to vďaka tomu, že až po troch hodinách od atentátu boli hermeticky uzavreté hranice. Vyšetrovanie od začiatku prebiehalo tak, aby sa odvrátila pozornosť od skutočných útočníkov.

Prepisy nasledujúcich rozhovorov pochádzajú zo spravodajských služieb Srbska:

Rozhovor medzi Wiliamom Montgomerym, veľvyslancom USA vo vtedajšej Juhoslávii a Strobom Talbottom, vysokým predstaviteľom vlády USA a bývalým námestníkom ministerky zahraničných vecí Madeleine Albrightovej.

Montgomery (M) : Dostal som záruky od ministra Mihajlovića, Koraća, a miloševićových poslancov, že sa táto aféra skončí, ale pre Neighboru sa musí nájsť iné miesto.

(Dušan Mihajlović, vtedajší podpredseda vlády a minister vnútra, Žarko Korać, vtedajší zástupca premiéra).

Talbot (T) : Vieme aká je reakcia generála Krga, on si rozumie s Tomićom, a tiež s Pavkovićom. Vojenskej spravodajskej službe sa nevenovala pozornosť.

Pozn autora:

(Branko Krga, bývalý náčelník generálneho štábu vojska Juhoslávie, Dragan Tomić, vysoký politický predstaviteľ Srbska, Nebojša Pavković, bývalý náčelník generálneho štábu vojska Juhoslávie a veliteľ 3. armády počas agresie NATO v roku 1999. Neprávom odsúdený v Haagu na 22 rokov za údajné vojenské zločiny. (Zatvorený je vo Fínsku). Kosovskí vrahovia vedení Hasimom Thaciom si behajú po slobode. Vrah H. Thaci bol vydaný súdu do Haagu na jeseň 2020. V jeho prípade sa dá očakávať oslobodenie alebo zavraždenie – dôležitý svedok organizácie bombardovania NATO, vykonávanie príkazov NATO, rozkrádania obrovského nerastného bohatstva Kosova Američanmi, odstúpenie územia Kosova pre založenie americkej vojenskej základne Bondsteel, bývalý milenec Madeline Albrightovej, ktorá z Kosova „vyťažila“ milióny dolárov v tzv. podnikaní pre seba. Albrightovej otec bol koncom 40. tých rokov československým veľvyslancom v Belehrade. Po februárových udalostiach 1948 v Československu ušiel aj s malou Madeline do USA. Volal sa Josef Korbel a na cestu do USA si pribalil z ambasády cenné obrazy).

M: Neighbora sme stiahli a všetko prevzal David Blake, ktorý ihneď nariadil, aby sme prestali spolupracovať s informátormi z kabinetov niektorých ministrov. Tiež nariadil, aby sa posilnila ambasáda z dôvodu jej bezpečnosti i ľudí, ktorí tam pracujú.

T: Đinđićova pozícia je tiež otrasená, pretože sa touto aférou preukázalo, my nevyberáme spôsoby ani prostriedky na dosiahnutie svojich cieľov.

M: Zoranova pozícia je otrasená a po vydaní Miloševića do Haagu i tomto incidente jeho popularita rýchlo klesla. Sám si je vinný za to, lebo sa obklopil ľuďmi, ktorí nemyslia na nič iné ako na svoj finančný profit. Pýtajú samé provízie z privatizácie.

T: Asi by bolo dobré, keby prezident Bush pozval Đinđića na návštevu, aby sa situácia upokojila.

Đinđić vo svojom úrade vedie nasledovný rozhovor s Mihajlovićom, tri dni pred atentátom...

Mihajlović: Volal mi ...Anthony vieš... Začína sa operácia „Meč“ a očakávajú tvoj súhlas!!!

(Anthony Moncton, vysoký dôstojník MI6, ktorý si výborne rozumel so srbským ministrom vnútra s Dušanom Mihajlovićom. V roku 2004 usporiadal britský veľvyslanec v Belehrade David Gowan diskretnú rozlúčkovú večeru pre Moncktona, na ktorú bola pozvaná elita srbského ministerstva vnútra a spravodajská komunita).

Đinđić: Aký “Meč”? Čo zase. Sú oni normálni? Dost' viacej!!! Človeče musím cvičiť, aby som sa zbavil barlí...

(dôsledok predchádzajúceho atentátu)

M: No, hmm... Ich myšlienka je, aby nás „očistili“ od politického balastu, myslím na radikálov, socialistov i tohto Koštunicu.

Đ: A ako to chcú spraviť? My nie sme Južná Amerika. Toto nie je banánový štát!!! To čo chcú urobiť je protizákonné. Lepšie bude, keď sa mi aj pohádame, ale netreba, aby sa oni do toho miešali. Vyčistiť organizovaný kriminál to je O.K. Ale to druhé nikdy! Nie sme my dobytok. Musia si nás vážiť!

M: Počkaj, Zoran. Treba ich vypočuť. Ešte sa nám zídu...

Đ: Necháme to na zajtra. Tu si treba rozmyslieť, aké to bude mať následky. Ľahko je vypustiť políciu na mafiu, aby ich pozatýkali a pozabíjali, ale čo bude potom ďalej? Čo povie svetová verejnosť keď začneme zatvárať politických protivníkov? Tri dni budú ticho a na štvrtý nás roznesú v médiách...Nechaj to tak. Zavoláme si zajtra...

(ďalší deň)

Đ: Pozri sa. To ako to chcú oni spraviť, tak to nepôjde. Odkáž im, že s touto akciou nesúhlasíme.

M: Počkaj...nechaj tak emócie. Myslím, že z toho všetkého môžeme vytĺcť nejaký politický kapitál...

Đ: Nie, a dosť. Odkáž im presne toto: Nesúhlasím s akciou a som rozhodnutý odstúpiť z funkcie ak toto žiadajú odo mňa...Teror policajtov nedovolím, toto nie je banánová republika.

M: Dobre, nechaj to tak, nech to ešte počká nejaký čas. Počkajme čo nám medzitým prinesie budúcnosť.

Đ: Nerozumieš. Tu nepopustím a moje rozhodnutie je definitívne, či sa im to páči alebo nie...Musia si uvedomiť, že my nie sme Zanzibar a ja nedovolím, aby sa o mne hovorilo, že som človek, ktorý pozatváral svojich politických protivníkov.

Pokračuje rozhovor Montgomeryho (MO) a Mihajlovića (MI)

Montgomery: Ako stojíme s prípravou? My čakáme začiatok akcie večer. Moji mi hovoria, že treba, aby to len Zoran odsúhlasil. Čo sa deje? Dal súhlas?

Mihajlović: Nie.

Mo: Ako nie? Čo nie je v poriadku? Nerozumiem.

Mi: Neodsúhlasil.

Mo: Neodsúhlasil to?

Mi: Zoran nie.

Mo: Zopakujte. Zoran nesúhlasil?

Mi: On hovorí, že to nespraví a radšej odstúpi z funkcie. Bol rozhodný. Pokúšal som sa ho presvedčiť, ale sa mi to nepodarilo.

Mo: Rozumel som.

A tak bolo rozhodnuté. Akcia Meč“, o ktorej bolo dávno rozhodnuté, že sa spustí aj bez súhlasu Đinđića sa začala tesne po atentáte na neho. Odmietnutie Đinđića na realizáciu tejto akcie prišlo CIA aj MI6 vhod, pretože jeho vražda tak dala celej akcii punc oprávnenosti pred svojimi vládami. Uvedené špiónážne služby celú akciu naplánovali vrátane doplnkovej vraždy Đinđića. Vražda bola uskutočnená vyššie spomenutým zemunským klanom pod kontrolou niektorých skompromitovaných a podplatených predstaviteľov Srbska. Na všetko dohliadali riadiaci špióni pre Balkán Anthony Monckton a David Blake (MI6 a CIA).

Tím je na mieste, úderné sily sú pripravené...

Na stretnutí v noci na pustej ceste medzi 11. a 12. marcom 2003, niekoľko hodín pred atentátom sa v rozhovore overuje stav pripravenosti akcie „Meč“, ktorá neskôr prerástla do akcie „Šabla“.

Montckton (M): David čo je nové? Všetko ide podľa plánu?

Blake (B): Všetko ide podľa plánu, ľúto mi je, že sme museli prejsť na plán B, ale nebolo inej cesty.

Pozn: (Plán A bolo spustenie akcie bez vraždy Đinđića, plán B počítal s jeho zavraždením).

M: Nebolo iného východiska. Nerozumiem Zoranovi. Je ako slepý. Ale to teraz nie je

dôležité!

B: Áno tím je na mieste. Logistika je odskúšaná, funguje. Daj pozor, niekoľko najbližších dní bude kľúčových. Tu musíme dosiahnuť výhody z udalostí.

M: Buď bez obáv, úderné sily sú pod kontrolou a sú pripravené. Čakajú len na naše znamenie.

B: Dôležitá je i tá druhá časť. Verejnosť sa nesmie búriť. Je zabezpečená kontrola médií?

M: Náš človek má všetko pod kontrolou. On je špičkový profesionál, vôbec nemám starosti, že by sa to vymklo spod kontroly.

B: A urobia naši ľudia vo vláde, čo je treba? Vyhlásenie mimoriadneho stavu je veľmi dôležité. Veľmi nám to uľahčí úspešné ukončenie akcie. Ak to nespraví, budeme to mať omnoho ťažšie. Budeme mať ruky zviazané a nebudeme sa môcť spoľahnúť na našich ľuďoch na ministerstve vnútra.

M: Nemaj obavy, všetko je pripravené.

Všetko je pripravené ideme do tretej fázy KOLIVS:

Dvanásteho marca 2003 cca o 12. hodine David Blake informoval telefonicky Anthony Monctona o tom, že sa začína tretia fáza operácie KOLIVS. **Bolo to necelú hodinu pred atentátom.** Podľa neskoršieho dešifrovania, šifra operácie KOLIVS pozostávala s troch skratiek: KO pokus o atentát pri Đinđićovom návrate z Kopaonika, LI pokus vraždy pri hale Limes, športovej hale nazývanej tiež Aréna v časti Nový Beograd, a VS pri budove vlády Srbska).

Srbská spravodajská služba zachytila rozhovory medzi týmito dvoma špiónmi, ktorí si boli vedomí, že sú odpočúvaní, ale spoliehali sa na svoje vysoké kontakty na ministerstve vnútra. Boli si vedomí toho, že naplánovaná akcia bola v tomto štádiu nezastaviteľná.

Prepis rozhovoru:

Blake (B): Všetko je v poriadku?

Moncton (M): Áno všetko je O.K.

B: Aj tu je všetko v poriadku. Všetko ide podľa plánu KOLIVS, fáza 3 je VS.

M: V poriadku VS rozumiem!

B: Veľa zdaru.

M: Aj tebe.

Prepis komunikácie z 12. na 13. marca 2003, prvá noc po atentáte na Đinđića

Monckton (M): Všetko O.K? Nemali ste problémy?

Blake (B): Nie. Malé problémy bolo pri stiahnutí sa, ale vyriešili sme to.

M: Svedkovia?

B: Áno, ale oni nepredstavujú problém. Vyriešime to!

M: Dajte pozor. Predchádzajúce dve operácie boli problematické na základe oveľa menších problémov. Súpera nemôžeš podceňovať!

B: Nie, nie je to nebezpečné . Všetko ostatné ide podľa plánu?

M: Kontaktoval som sa s našimi ľuďmi na polícii. Hovoria, že je všetko v poriadku. Troch som skeptický. Všetko je to pomalé a málo presné.

B: Ani mne sa nepáči veľmi čo sa deje. Obávam sa, aby sa nám to nevymklo spod kontroly. Chaos. Musíme vyvolať chaos! Eliminovať protivníkov a znefunkčniť systém.

M: Rozumiem, ale oni tomu nerozumejú. Musíme odpútať pozornosť od tých, ktorí im vadia.

B: Dobre. Intervenujte u vašich ľudí na polícii. Dôležitá je každá hodina. Každú minútu, ktorú stratíme, oni získajú. Ak sa bude celá operácia predlžovať, sú väčšie šance, že sa všetko prevalí.

M: Je mi to jasné.

B: To znamená, vyhlásenie mimoriadneho stavu, teror, zatýkanie, strach...To sú teraz naše hlavné zbrane.

M: Prikázal som im, aby zatýkali všetkých, ktorí sú na zoznamoch.

B: Sú tie zoznamy v poriadku?

M: Áno. Väčšinu som osobne skontroloval. Boli vytvorené podľa našich údajov, pretože sami ich nevedia vytvoriť.

B: Dobre. Zvlášť si dajte záležať na ľuďoch, ktorí pracovali alebo pracujú pre ich spravodajské služby. Tých treba prvých pozatýkať. Inak nám môžu robiť problémy.

M: Aj bývalí spravodajci nie sú vylúčení. Vieme, že ich môžu aktivovať podľa potreby.

B: Máte predstavu o koľko ľudí ide?

M: Máme len nejasnú predstavu.

B: Ako som už povedal. Treba byť čo najtvrdší. Bez milosti. Pozatvárať ich a tých, ktorí budú klásť odpor odstrániť.

M: Myslel som na to a dohodli sme sa na kľúčových zatknutiach.

B: Využite Haag. Pokiaľ je to možné, obžalujte ich v Haagu.

M: Áno naši ľudia už na tom pracujú. Z Haagu máme na to zelené svetlo.

B: Musíte pozatýkať vrcholových predstaviteľov vojenskej spravodajskej služby. Máme na to dôvod lebo vieme, že nám prekazili niektoré naše akcie.

M: Dajte dôkazy.

B: Máme dosť dôkazov.

M: Bez problémov. Chystáme sa aj vyčistiť ten okruh ľudí okolo Koštunicu.

Záver:

Popisované udalosti poukazujú na organizovaný zločin, politickú vraždu naplánovanú americkou CIA a anglickou MI6. Ich predstavitelia korumpovali predstaviteľov vlády Srbska vrátane bezpečnostných zložiek. Tí potom poslušne plnili ich príkazy. CIA a MI6 boli naviazaní aj na srbskú mafiu v tomto prípade na tzv. zemunský klan, ktorých predstaviteľov využili na atentát na Đinđića. (okrem spomenutého vražedného komanda zo zahraničia).

Atentát bol organizovaný vodcami pochádzajúcich z jednotiek pre špeciálne operácie Miloradom

Ulemekom Legijom, vodcu zemunského klanu Dušanom Spasojevićom Šiptarom a Milom Lukovićom Kumom.

Anglický snajperista so zahraničným komandom sa včas dostali do bezpečia. Logistiku k úniku im pripravili spomenutí západní špióni Blake a Monckton. (CIA a MI6). Hlavní vinníci doteraz behajú po slobode a možno niekde vo svete pripravujú ďalšie zločiny.

Všetko má jeden velký háčik. História nám ukazuje, že takto zmanipulovaní politici pracujúci pre cudzie záujmy sú pomerne skoro odhalení. A pokiaľ im hrozí totálne odhalenie a vyšetrovanie, tak sú bez milosti z cesty odstraňovaní. CIA ani MI6 väčšinou nenecháva za sebou živých svedkov svojich zločinov.

AUTOR: Ivan Štubňa

[ZDROJ](#)